

1766 8.
No. 59.

SPECIMEN
CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM

DE

S E R V I T V T E
A L T I V S T O L L E N D I

Q V O D

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

P R A E S I D E

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITER. DVISBVRG.

S O C I O

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XV. OCTOBR. ANNO MDCCCLXVI.

D E F E N D E T

AVTOR ET RESPONDENS

A V G V S T V S W O L F G A N G
D E V T S C H L A E N D E R

L A V E A - L V S A T.

L I P S I A E

L I T T E R I S V I D V A E L A N G E N H E M I A E .

SPECIMEN

CONTINENS

CAUSIT IVIS CONTROVERSIAM

ET

S E R V I T V E

ALIVS TOLLENDI

ET

ILLVSTIS ICORVM ORDINE STATIA

ET

D. CHRISTIANO HENR. BREYNING

PROFESSOR PUBL. ORDINE IN AL. LEGENT.

ET

IN AUSTRIENSI

THE XPOGICALIUS CIVICITATE

ET

AVGVSTVS WOLFGANG

DEUTSCHLANDER

ET

L I P S I A E

IN AUSTRIENSI

V I R O
EXCELLENTISSIMO, AMPLISSIMO,
CONSULTISSIMO
MAVRITIO ADOLPHO
ENGELIO

I. V. D.

ICTORVM PRACTICORVM BORNENSIVM
ANTESIGNANO
PATRONO OMNI HONORE ET PIETATE

COLENDO

IN PIETATIS TESSERAM

HOC IVRISPRVDENTIAE IUVENILE ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

D. D. D.

AVGVSTVS WOLFGANG DEVTSCHLAENDER
AVTOR ET RESPONDENS.

VIRI
EXCELLENTISSIMO, AMPLISSIMO,
CONSULTISSIMO
MAVRITIO ADOLPHO
ENGELIO

I. V. D.
ICTORVM PRACTICORVM BORNEVSIVM
ANTESIGNANO
PATRONO OMNI HONORE ET PIETATE

COLENDO
IN PIETATIS TESSERAM
HODIERNISVSQVE SVPERBIS BARBARIS

S. D. D.
AVGVSTVS WOLFGANG DEVTSCHLAEVNDER
AVTOR ET RESPONDENS

DE
SERVITUTE
ALTIUS TOLLENDI.

---

§. I.

Si quae est antiqui Romani iuris controuersi
thematis interpretatio, in qua Icti ab ipsis
iurium rationibus aberrarunt, sane id factum
mihi viderur in exponenda natura seruitutis
altius tollendi. Alii enim non aliam, quam
quae altius non tollendi dicebatur putabant
sic nominatam a parte dominantis, alii alia sibi fingeant,
et nemo prope, paucissimis exceptis, in ea explicanda satis at-

tentus fuit ad naturam essentiamque seruitutum, cuius prima ratio in restrictione aliqua libertatis naturalis posita, vel vt pati deberet, quod per libertatem naturalem non debebat, vel non facere, quod per eandem vtique licebat. Et hinc actio illa *negatoria*, opposita *confessoriae*, suam capit interpretationem. Examinemus diuersas opiniones diuersorum, singulisque sua dabimus incommoda.

§. II.

Haud paucis ea fuit opinio, non diuersam esse seruitutem altius tollendi a non tollendi, sed *affirmatiue* dici a parte dominantis, *negatiue* a parte seruiantis. Sed sicut illa inconstans denominandi ratio in aliis seruitutibus nunquam occurrit, magisue vel a *dominante* tantum, vt pascendi, aquae ducendae et aliae, vel a *seruiante*, vt ne luminibus officiat, ne prospectui officiat, nominis rationem capiant, ita sane ridiculum videretur, vnam seruitutem et affirmatiua et negatiua compellatione compellere. Dein, si audiamus *C. I. V. M.* in *L. 2. π. de Seruit. P. V.* fieri non potest, vt pro vna seruitute habeantur. Ait: *Vrbanorum praediorum iuxta talia sunt: altius tollendi et officendi luminibus vicini, AVT non extollendi.* Patet, altius tollendo officii luminibus vicini, non extollendo, officii nequit: quaero, quomodo duo contraria possent de eodem subiecto praedicari. Dein, si a dominantis iure dicta esset, ita, vt a seruiantis partibus negatiua diceretur, quomodo potuisset ea seruitus quae tollendo altius

tius

tius vicini luminibus officit, a seruiantis parte non extollendo, non officere luminibus?

§. III.

Iam ad alteram veniamus opinionem. Fingunt Statutum aliquod, quo vicino non licet, inconsulto vicino, ultra modum lege definitum aedificare, et iam adserunt, si interueniente conuentione vicinus pati cogitur, vt contra modum aedes altius tollat suas vicinus, constitutam videri feruitutem *altius tollendi*. Communis est haec interpretatio, quam plerique habent, defendunt, tuentur. Sed examinemus ea, quae ad probandam hanc interpretationem faciunt. Statutum fingunt! bene. Memini a *Traiano* in ea causa quid statutum fuisse, scilicet vetuerat, *aedum altitudinem sexaginta pedes superare*, in qua re consulendus *BRISSEONIVS Select. Antiquit. Iur. I. 5.* et *MAIANSIUS Disput. Iur. XXIV.* sed non constat ex hac ipsa lege, permissum tuisse *pruato* vicino, vicinum dispensare a legis prohibitione. Prouocant ergo, quod et fecit *HEINECCIUS* in *Instit. L. II Tit. III. §. 405*, ad Constitutionem *ZENONIS* in *L. 12. §. 1. C. de aedific. priu.* Ita legitur: *Et nos ita praecipimus, vt, qui proprias domus renouare cupient, non solum veterem formam non excedant, (sicut nec hi, qui nouas aedificant,) aut tamen vel prospectum vicini auferant, aduersus ea, quae pridem constituta sunt: verum etiam addimus, quale ius is, qui aedificat, habere debeat, cum facultatem habet ex pacto vel stipulatione, mutandae,*

tandae, si velit, veteris formae. Tunc enim sancimus, ut, si pactum vel stipulatio aedificanti suffragetur, liceat ipsi secundum vim pacti et stipulationis aedificare, etiamsi officere vicinis, quibus pactum aduersatur, ita aedificando videatur. Quis dubitet amplius, de conuentione illa permessa, contra id quod constitutum, aedificandi? Sed vehementer dubito, quin haec lex communi sententiae opem ferat. Nam verba, quae pridem constituta sunt, mihi non intelligenda de Statuto quodam, sed de seruitute quadam, seu iure in re alterius, constituta. Et dein, mutatio illa veteris formae ex pacto stipulationeue, nihil aliud indicare potest, quam licentiam, id ius, quod pacto stipulationeue constitutum fuerat, contrario pacto stipulationeue tollere. Patet ergo, nullam esse huius legis auctoritatem in seruitute altius tollendi ad communem illam opinionem explicandi.

§. IV.

Sed largus interim ero. Sit statutum; neget licentiam altius aedificandi quam ad praescriptam formam; concedat vicino facultatem dispensandi, quod vix priuato alias liceret; tamen sic non habebis seruitutem altius tollendi. Eo enim statuto, si quod existeret, libertas illa naturalis cuius competens supra suum fundum in infinitum aedificandi, restringitur. Haec restrictio remittitur, interueniente pactio-
ne; restituitur itaque libertas naturalis. Quis vero vnquam restitutionem libertatis naturalis diceret seruitutem? Quis adfirmaret,

firmaret, me id, quod secundum libertatem naturalem licet, iam ex seruitute, seu iure in re alterius competente facturum?

§. V.

Quid ergo faciamus cum illa seruitute obscura? Placeat profecto opinio PAGENSTECHERI in *Siciliment. Manip. III. p. 70.* Putat hanc fuisse naturam seruitutis nostrae, ut vicinus a vicino sibi stipulatus fuerit ius contignationem vel cenaculum aedibus vicini imponendi. Cui aedificandi ratio veterum Romanorum ex antiquitate cognita, ei haec seruitus adeo improbabilis non videbitur. Sed desunt probationes, quas iam addimus.

§. VI.

Scilicet dubium est, an in facto contigerit, quem super alterius aedificium contignationem, coenaculum, concameratum impositum habuisse; id erit, quod probandum; hoc enim probato interpretationis veritas per se patet. Prouoco ad VLPIANUM in *L. 8. §. 5. π. Si seruit. vind.* loquitur in ea de immissione fumi ex inferiori aedificio in superius, et aquae ex

B

supe-

superiori in inferiori, et quod pondus efficit: quatenus, ait, nihil in alienum immittat, funi autem, sicut aquae esse immissionem caet. Siue ergo inferiora aedificia, siue superiora sint aliena, patet, super alterius fundum quid superstrutum fuisse. Clariorem vero rem efficiet ipse VLP IANVS. in L. 3. §. 7. π. *vti possid.* Adscribamus verba: *Sed si supra aedes, quas possideo, coenaculum sit, in quo alius quasi dominus moretur; interdicto vti possidetis, me vti posse, Labeo, ait, non eum, qui in coenaculo moraretur. Semper enim superficiem solo cedere. Plane si coenaculum ex publico aditum habeat: ait Labeo, videri non ab eo aedes possideri, qui κρύπτας possideret; sed ab eo, cuius aedes supra κρύπτας essent verum hoc in eo, qui aditum ex publico habuit.* Satis ergo patet, superiora aedificia, quae supra κρύπτας erant, alium habuisse possessorem, aliumque inferiora, quorum pars erant κρύπτας. His ponderatis, probabilior efficietur Pagenstecheri opinio. Et iam facilior erit intellectu PAVLVVS in L. 14. π. de Seruit. P. V. imo AFRICANVS in L. 15. π. de Nou. Oper. Nunc.

§. VII.

Iam ad ea, quae movent docti homines dubia, Putant I) non diuersam esse nostram seruitutem a *superficie*. Exigua sane obiectio; nam poterat utique superficies dici, quamuis superficies

ficies vario titulo constitui posset, locati, emi v. *L. 1. pr. et §. 1. π. de superfic.* ita et seruitutis iure superficies constitui poterit. Probabilem reddit opinionem *VLPIANVS* in *L. 1. §. 9. eod. Seruitutes quoque praetorio iure constituentur, et ipsae ad exemplum earum, quae ipso iure constitutae sunt, utilibus actionibus petentur, sed et interdictum de his utile competet.* II) Dubitat *HEINECCIUS* in *Instit. §. 405. cit. sub.* * non applicari posse actionis formulam confessoriae: *AIO MIHI IVS ESSE AEDES MEAS ALTIUS TOLLENDI.* Sed sicut haec formula magis in eam causam concepta videtur, qui ex libertate naturali agit contra eum, cui seruitus altius non tollendi, de qua non loquimur, constituta non erat, vt patet ex *L. 4. §. 7. π. si seru. vind.* ita tamen non video, quid obstat, quo minus formula haec sit: *AIO IVS MIHI ESSE AEDES TVAS.* etc. Et tandem, cur non *suas* dicat aedes, quae altius aedificando vere *suae* sunt. III) Dein putat *HEINECCIUS cit. l.* non differre ab *oneris ferendi* seruitute nostram. Sed differt vt maius et minus, et prope eadem ratione, vt *oneris ferendi* a seruitute tigni immittendi. In *oneris ferendi* seruitute paries aut columna tantum seruit, in *altius tollendi*, *ἡνὸς πταῖ* seu quod magis est, totum aedificium. IV) Dubium quod mouet ex *L. 1. pr. ff. de seruit. P. V.* quod aedium contiguitas non requireretur, tollet *L. cit. 3. §. 7. vi Possidet.* Poterat enim iure seruitutis impositum coenaculum ex publico aditum habere. Et V) tandem si
de

de usu seruitutis huius disputandum, ipse sciet Heineccius et voluptatem in urbanis seruitutibus admiffam, et rusticum usum in exponendis liberiori aeri fructibus in superstructa illa contignatione facile concipi posse. An vero communis nostra aedificandi ratio hanc applicari sinat seruitutem, facile quivis ipse decidere poterit.

T A N T V M.

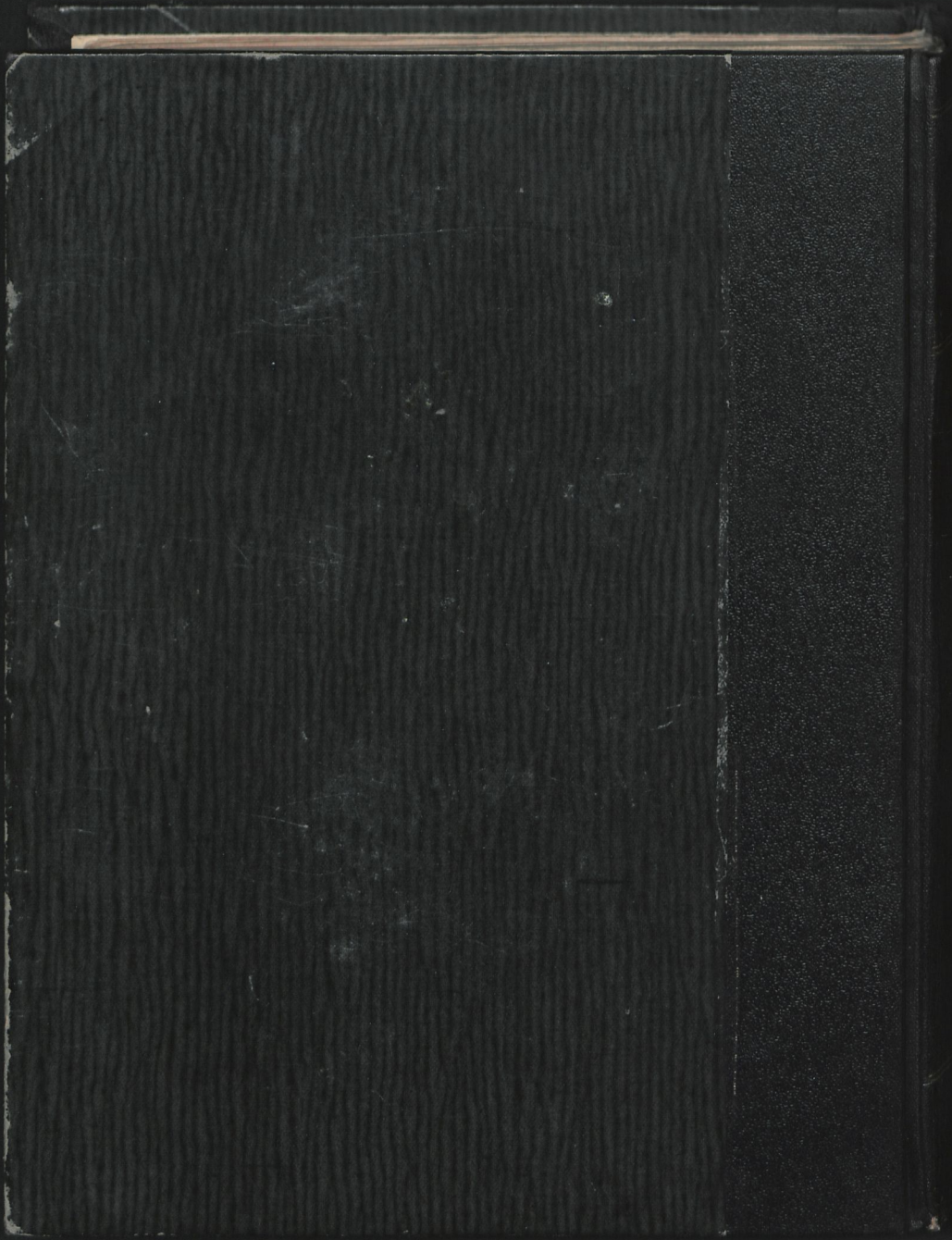

Leipzig, Diss. 1766 A-G

TA-01

17668
No. 59

SPECIMEN
CONTINENS
CAPVT IVRIS CONTROVERSVM
DE
SERVITUTE
ALTIVS TOLLENDI

QVOD
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITER. DVISBVRG.
SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO
DIE XV. OCTOBR. ANNO MDCCCLXVI.
DEFENDET
AVTOR ET RESPONDENS
AVGVSTVS WOLFGANG
DEVTSCHLAENDER

LAVBA-LVSAT.

LIPSI AE
LITTERIS VIDVAE LANGENHEMIAE.